

Juryverslag Salon Foto Nationaal van het Nederlands Centrum voor Vrijtijdsfotografie

Salon Foto Nationaal 2021 – Alles is gelijk

Vorig jaar was de aanhef 'Alles is anders', nu kan het zijn: 'Alles is gelijk', want de procedures voor inzending en de uiteindelijke jurering zijn hetzelfde gebleven als in 2020. Enkel de jury was anders van samenstelling. Het aantal inzendingen was 197 (2020: 225), daarvan vielen er in de eerste (digitale) ronde 117 af. De overige 80 genomineerden stuurden afdrucken op die door de jury opnieuw werden bekeken en beoordeeld om uiteindelijk tot een selectie van 13 te komen.

Het was een feest weer vele tafels vol met mooie foto's te zien. Na al die digitale sessies blijkt toch dat een print een extra dimensie geeft. Over de kwaliteit van de druk en de keuze van het papier werd door de jury geregeld een positieve opmerking gemaakt. Hopelijk blijft die kwaliteit in stand als een printcentrale de afwerking verzorgt.

De jury bestond dit jaar uit:

- Marwan Magroun is een portret-, reportage- en documentair fotograaf en filmmaker. Hij is gefascineerd en gevormd door de dynamieken van het stadsleven. Grootstedelijkheid, identiteit en je plek verwerven in de stad zijn voor hem belangrijke thema's.
- Larissa Leek is een jonge fotografe die zich voornamelijk inzet binnen de (bedrijfs-) portretfotografie, maar daarnaast allround ervaren is met verschillende vormen van fotografie, zoals *newborn* en bruiloften.
- Maarten Hartman werkt met veel enthousiasme in opdracht van landelijke Nederlandse kranten en voor persbureau ANP foto. Zijn fotografie bestrijkt de terreinen van persfotografie/journalistieke fotografie, documentaire fotografie en politieke fotografie.

De plaatsvervangend juryvoorzitter was Tom Meerman, lid van het dagelijks bestuur van de Fotobond met de portefeuille Fotografie. De organisatie was ook dit jaar in de ervaren handen van Frans Albers, ondersteund door vrijwilligers voor de logistieke afhandeling.

Bij de selectie door de jury in opeenvolgende rondes kwam geregeld de opmerking: in de foto-amateurwereld moet dit kunnen. Zij zijn in staat, ze hebben zelfs als opdracht, de grenzen van de fotografie op te zoeken. Ze zijn niet gebonden aan opdrachtgevers of conventies. Ook juryleden kijken anders dan in hun professionele werk.

Je weet zeker dat iedere inzender zijn uiterste best heeft gedaan een treffende serie in te sturen. Daar is vaak maanden werk in gestoken. De volgorde is goed overwogen, de uitsnede en print in zwart/wit of kleur is goed verzorgd. Het is dan verrassend te zien hoe snel een bepaalde serie door mocht gaan naar een volgende ronde of juist werd afgewezen. Blijkbaar is een eerste indruk belangrijk voor het oordeel. Het is de moeite waard om te zorgen dat die eerste boodschap in een serie helder is, hoe moeilijk dat ook is.

Gelukkig waren er voldoende series waar discussies tussen de juryleden het uiteindelijke besluit vormden. Soms waren er argumenten als 'deze boodschap moet verteld worden' of 'deze fotograaf probeert iets nieuws'. Dan komen er andere motieven naar voren dan enkel de kwaliteit van de serie foto's, en dat mag.

Salon Foto Nationaal heeft als doel "een expositie samen te stellen van fotoseries bestaande uit 5 samenhangende beelden met een, qua genre, zo breed mogelijke afspiegeling van ontwikkelingen binnen de vrijtijdsfotografie." Opvallend is dat relatief veel vrouwen dit jaar de selectie hebben gehaald. Voelen zij de tijdgeest beter aan?

Overigens zijn niet alle genres vertegenwoordigd in de selectie: bijvoorbeeld geen architectuur of sport, terwijl daarvan toch actieve landelijke werkgroepen binnen de Fotobond zijn. Moet de doelstelling of de opdracht aan de jury herzien worden?

De teksten in dit juryverslag zijn gemaakt door Jan Donders

Carla Vermeend met Semana Santa

Toelichting Carla Vermeend

Semana Santa de Málaga is een religieuze viering in Spanje in de week voorafgaand aan Pasen. In deze heilige week, waarin het lijden van Christus wordt herdacht, zijn er van Palmzondag tot en met paaszondag elke dag (boete)processies, die urenlang, tot zelfs diep in de nacht, kunnen duren. De diverse katholieke broederschappen uit Málaga dragen zware draagbaren (tronos) met daarop grote, imposante beelden, die het verhaal van 'de goede week' uitbeelden. De processies veroorzaken bij de deelnemers, maar ook bij het publiek, veel emotie door de combinatie van de enorme tronos, melancholische muziek, wierook en passie van de broeders en boetelingen. Dit indrukwekkend spektakel, dat ik die week in Málaga heb mee mogen maken, heeft bij mij een diepe indruk achtergelaten.

Jury-opmerkingen

De serie sprak meteen aan. De fotografie komt dichtbij, de beelden zijn indringend, er is een verhaal. Een kleine discussie over de tweede foto: is de bovenkant niet onrustig? Maar het verklaart de druk waaronder de mannen gebukt gaan.

Colette Lukassen met Nico

Toelichting Colette Lukassen

Nico vecht sinds vier jaar tegen anorexia. Haar dieptepunt was een bijna-doodervaring twee maanden voorafgaand aan startdatum van deze serie. Nico heeft haar rolstoel overwonnen en gaat nu met vallen en opstaan haar angsten te lijf. Elke keer opnieuw is het voor Nico stressvol om de beelden en hiermee confrontatie met zichzelf te ervaren. In de 10 maanden die waarin ik haar nu volg lijkt ze haar anorexia te overwinnen.

Jury-opmerkingen

Een indringend verhaal met afwisselende beelden. Goed gebruik van spiegeling, het hondje als troostend element. Er is duidelijk vertrouwen tussen de persoon op de foto's en de fotograaf,

Gery ten Broek met Moluccan Memories

Toelichting Gery ten Broek

In 1951 werden circa 12.500 Molukkers vanuit voormalig Nederlands-Indië naar Nederland overgebracht. Het waren veelal soldaten die in het Nederlandse koloniale leger (KNIL) hadden gediend. Na de soevereiniteitsoverdracht en de ontbinding van het KNIL konden Indonesië, Nederland en de Molukse soldaten geen overeenstemming bereiken over de demobilisatieplek. Uiteindelijk werd besloten om de Molukkers tijdelijk naar Nederland over te brengen. Voor de meesten bleek het onmogelijk om terug te keren. Op 21 maart 2021 is het 70 jaar geleden dat de eerste Molukkers met het schip de “Kota Inten” in Nederland arriveerden. Daarna zouden nog 11 schepen volgen. Voor mij als echtgenote van een Molukker aanleiding om een aantal 2e generatie Molukkers te fotograferen. De beelden tonen hen in combinatie met herinneringen aan familie en afkomst.

Jury-opmerkingen

Dit verhaal moet verteld worden. Mensen uit de Molukse gemeenschap tegen hun persoonlijke achtergrond. De geportretteerden kijken je indringend aan: “wat weet je van mij en mijn geschiedenis?” Fotografisch gezien zijn het vijf gelijke foto’s, maar het onderwerp is hier belangrijk, dat mag herhaald worden.

Jaap Hijma met Berliner

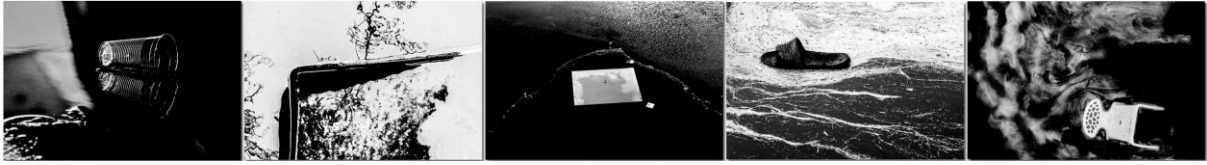
Toelichting Jaap Hijma

Berlijn, Friedrichstrasse, september 2020. De fotograaf bevindt zich op de zevende verdieping van een gebouw, aan een winkelstraat, dichtbij een trein- en metrostation. Hij kijkt naar beneden, bestudeert de voorbijgangers. Allerlei typen mensen passeren de revue. Sommigen zijn jong, anderen oud. Sommigen zijn relaxed, anderen gehaast. Soms zijn zij alleen, soms samen. Het is een caleidoscoop van het leven in de hoofdstad.

Jury-opmerkingen

Vrolijke, kleurrijke, foto’s vanuit een ongewoon standpunt. Haastige mensen gevat in eigentijdse beelden met grappige details. Tot slot een man die het allemaal niet kan bijbenen zonder hulpmiddel, maar toch dankbaar is (merci) dat hij nog mee mag doen.

Jacqueline Dubois met Waterzooi

Toelichting Jacqueline Dubois

Waterzooi is een Vlaamse, rijk gevulde vissoep. Onze wateren zijn ook goed gevuld, vaak niet alleen met vis, maar vooral ook zichtbaar met (rot)zooi. Door mijn focus te richten op vorm, contrast en omgeving van het drijvende afval, kreeg ik waar ik naar zocht: de dichtelijke schoonheid van afval als dat een geïntegreerd onderdeel wordt van de natuur. Die tegenstrijdigheid van mooi en lelijk maakt dat ik met mijn camera blijf turen over de rand van elk watertje dat op mijn pad komt...

Jury-opmerkingen

Rauwe beelden in krachtig zwart/wit. Fotografisch creatief in een afwisselende reeks. Een reeks die vragen oproept, discussie uitlokt, en daardoor sterk is. De beelden hebben geen tijdvolgorde, de totale serie vertelt het verhaal.

Jan Ros met Het oude Doha verdwijnt

Toelichting Jan Ros

Tijdens ons verblijf in Doha werden de enorme veranderingen in de stad erg duidelijk. Het traditionele leven in de verschillende wijken van de stad is aan het verdwijnen en maakt plaats voor nieuw en modern leven. Geld en de sociale rangorde bepaalt uiteindelijk welke plaats je in deze nieuwe samenleving kunt innemen. In deze serie heb ik getracht dit contrast tussen oud en nieuw zichtbaar te maken, door de oude en nieuwe situatie naast elkaar te plaatsen

Jury-opmerkingen

De fotograaf heeft tevoren nagedacht over dit thema en dat in afwisselende duo-beelden naar voren gebracht. Het had nog sterker gekund door te letten op beeldrijm tussen de foto's. De contrasten tussen 'oud' en 'nieuw' zijn duidelijk en vertellen daardoor hoe de stad verandert, met de inwoners als toeschouwer, deelnemer én slachtoffer.

Joty Biegel met Teenage mood

Toelichting Joty Biegel

Deze serie met de titel “teenage mood” heb ik gemaakt door mijn fascinatie voor de verschillende en snel veranderende gemoedstoestanden van pubers. Denk aan verveling, verliefdheid, te veel energie, passiviteit, opstandigheid en nog veel meer. Ze moeten er mee omgaan en de een lukt dat beter dan de ander. De puberteit is dan ook vaak een lastige periode voor jongeren.

Jury-opmerkingen

De fotograaf durft te experimenteren, waarbij de essentie van de boodschap behouden blijft. Op een leuke en speelse manier, met kleur als een belangrijk element worden jongeren in beeld gebracht. Achter de vrolijke kleuren is de ernst van de pubers duidelijk zichtbaar.

Mariska Vereijken met Kattengedrag

Toelichting Mariska Vereijken

De serie “kattengedrag” is ontstaan in een periode dat ik zelf als fotograaf het studiowerk (oa het werken met flitsers) aan het uitvinden ben, én wij de trotse eigenaars zijn geworden van deze poes. Door het plaatsen van een vooraf bedachte setting en af te wachten hoe de poes hier op reageert is deze serie ontstaan.

Jury-opmerkingen

Deze serie overstijgt de gebruikelijke kattenfotoreeks. Een zorgvuldige encenering van kat en attribuut, goede keuze van de achtergrond. Toch speels, afwisselend en vrolijk, niet enkel voor de kattenliefhebber.

Martina van Raad met Splash

Toelichting Martina van Raad

Vele momenten heb ik doorgebracht in de natuur om de snelheid van een duik vast te leggen, met behoud van details. Er is een hoop voorbereidend werk nodig geweest om de ijsvogel op deze manier te fotograferen. Om de ijsvogel het vertrouwen te geven is er een volledige studio in etappes opgebouwd met accu's midden in de natuur. Voor mij was het geweldig om te zien hoe deze ijsvogel doorging met het vangen van vis, zonder zich wat aan te trekken van de vele lampen. Deze momenten van de ijsvogel met zijn prachtige kleuren, wilde ik heel graag vastleggen voor mijzelf en voor de kijker.

Jury-opmerkingen

Een technisch perfecte serie, zeer zorgvuldig opgebouwd. Het valt niet mee een ijsvogel te regisseren, dus er zullen vele net-niet goede foto's gemaakt zijn. De belichting en scherpte is goed, de reflecties in het wateroppervlak geven een extra accent. De serie kan, naast het tonen van schoonheid en snelheid, ook dienen als lesmateriaal voor een ornitholoog.

Michel Lichtenberg met Fabel-achtig

Toelichting Michel Lichtenberg

Met behulp van de toegepaste bewerking heb ik de diverse insecten willen transformeren naar karaktervolle personages. Hierdoor zouden de foto's als illustraties in een sprookjesboek met fabels kunnen dienen.

Jury-opmerkingen

De bijzondere kleuren van de beestjes en van de achtergrond maakt het fabelachtig. De bewerking is ongewoon en over-de-top, maar hier verrassend functioneel om de insecten een sprookjesachtige uitstraling te geven. Deze insecten leven in een andere wereld.

Nathalie Kremers met Patterns

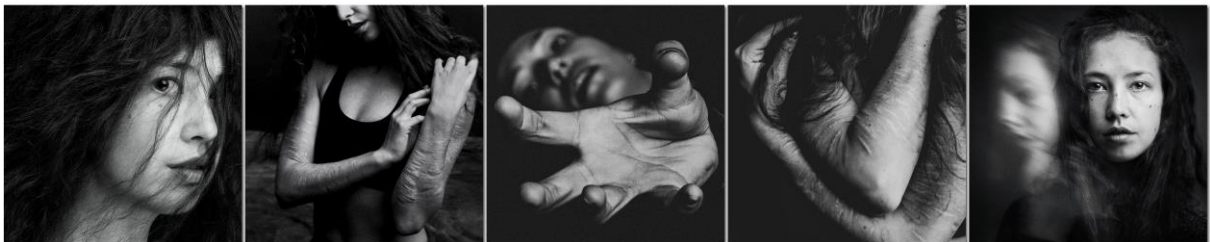
Toelichting Nathalie Kremers

In een wereld waarin het steeds meer om uiterlijk vertoon lijkt te gaan, ben ik op zoek naar de schoonheid van het kleine. Het kleine, het vergankelijke.....De schoonheid die er nu is en straks niet meer trekt mijn aandacht en verdient het om bewonderd te worden! Ik koester datgene waar een ander waarschijnlijk aan voorbij zou lopen, zoals deze patronen in het zand.... Zo wonderschoon, louter te zien als je klein kijkt..... graag ben ik het intermediair om deze schoonheid te tonen.

Jury-opmerkingen

Patronen in het zand, toevallige formaties. Door de fotograaf op een abstracte manier in beeld gebracht. Hier is verwondering de drijfveer voor deze beeldenreeks. De jury kon het niet laten om de volgorde aan te passen: 1 – 2 – 5 – 4 – 3. Hier wordt de oorspronkelijk ingediende volgorde getoond.

René Kuipers met Licht en Donker

Toelichting René Kuipers

Foto serie van Jess die lijdt aan depressies en daardoor zelfmutilaties heeft gedaan.

Jury-opmerkingen

Een sterke fotoserie met een schreeuw om aandacht en hulp. Indringende beelden die de kijker niet onberoerd achterlaten. Afwisseling in detail en overzicht. Het vertrouwen in de fotograaf spreekt uit de beelden, waardoor ze oorspronkelijk zijn.

Tonny Thijssen met Dreaming

Toelichting Tonny Thijssen

Hoelang kunnen de mensen nog wegdromen en kinderen vrij spelen in de natuur?

Jury-opmerkingen

De personen in de beelden leven onbewust in een droomwereld, door de fotograaf bewust daar geplaatst. Organische vormen in de ijslaag over de foto's, waardoor een dubbelbeeld ontstaat: concreet en vaag. Maar bestaat die droomwereld nog? Een creatieve serie, de kracht van de amateurfotograaf.